

เอกสารสรุปโครงการชุมชนร่วมใจ เครือข่ายร่วมสร้าง
RDU คู่ร้านชำคุณภาพ
ปีงบประมาณ ๒๕๖๓

ชมรมอาสาสมัครสาธารณสุขตำบลปายามั่ง

สนับสนุนโดยกองทุนสุขภาพองค์การบริหารส่วนตำบลปายามั่ง

คำนำ

โครงการชุมชนร่วมใจ เครือข่ายร่วมสร้าง RDU คู่มือร้านอาหารคุณภาพปีงบประมาณ ๒๕๖๓ มีวัตถุประสงค์เพื่อผู้ประกอบการร้านอาหารและประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค และเพื่อพัฒนาร้านอาหารในชุมชนให้มีคุณภาพ โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

โครงการชุมชนร่วมใจ เครือข่ายร่วมสร้าง RDU คู่มือร้านอาหารคุณภาพปีงบประมาณ ๒๕๖๓ ได้ดำเนินการในพื้นที่ตำบลปายามั่ง มีการอบรมให้ความรู้ การลงสำรวจร้านอาหารในตำบล ตลอดจนการคัดเลือกเพื่อพัฒนาให้เป็นร้านอาหารต้นแบบ

สรุปโครงการชุมชนร่วมใจ เครือข่ายร่วมสร้าง RDU คู่มือร้านอาหารคุณภาพปีงบประมาณ ๒๕๖๓ ได้ดำเนินการเสร็จสิ้น และบรรลุตามวัตถุประสงค์ ประชาชน ผู้ประกอบการมีองค์ความรู้ ร้านอาหารปลอดภัยอันตราย ผู้บริโภคปลอดภัยจากยาอันตรายในชุมชน

ผู้รับผิดชอบโครงการ

ชมรมอาสาสมัครสาธารณสุขตำบลปายามั่ง

๓๐/๐๘/๒๕๖๓

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	
สารบัญ	
ข้อมูลทั่วไปโครงการ.....	๑
รายงานผลการดำเนินงาน.....	๔
ปัญหาอุปสรรค.....	๘
ข้อเสนอแนะ.....	๘
ภาคผนวก	๙
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโครงการ	
.ใบลงทะเบียน	
เอกสารนำเสนอ	

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปโครงการ

โครงการชุมชนร่วมใจ เครือข่ายร่วมสร้าง RDU คู่มือร้านชำคุณภาพปีงบประมาณ ๒๕๖๓

ส่วนที่ ๑ : รายละเอียดแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม (สำหรับผู้เสนอแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม ลงรายละเอียด)

หลักการและเหตุผล

ภาวะโลกรั้วพรมแดนในปัจจุบันจะเห็นได้ว่า ผลิตภัณฑ์สุขภาพทั้งในและนอกประเทศ สามารถเข้าถึงยังผู้บริโภคในทุกระดับได้อย่างง่าย ทั้งชุมชนเมืองไปจนกระทั่งเขตชนบท การสื่อสารมวลชนเข้ามามีบทบาทอย่างมากในกระบวนการตลาด การโฆษณาประชาสัมพันธ์ จะยิ่งส่งเสริมการบริโภคในสังคมอย่างมาก ทำให้ผู้บริโภคเกิดความต้องการที่จะบริโภคเกินกว่าความต้องการที่แท้จริง ไม่ว่าจะเป็นการบริโภคอาหารหรือยาอย่างฟุ่มเฟือย ทำให้มูลค่าการใช้ยาของประเทศไทยมีแนวโน้มสูงขึ้น

จากการสำรวจปัญหาในชุมชนที่เกี่ยวกับงานคปส. คปสอ.ยะหริ่ง ปี ๒๕๖๑ พบว่า ปัญหาที่พบมากที่สุดเรียงลำดับได้ ดังนี้ ๑. ร้านชำจำหน่ายอาหารพร้อมบริโภคไม่มีเลข อย./วัน เดือน ปี ผลิต หมดอายุ คิดเป็น ๑๐๐% ของปัญหาทั้งหมด นั่นคือ ทุกตำบลในอำเภอยะหริ่งพบปัญหาเดียวกันนี้ ๒. ผู้ประกอบการไม่มีองค์ความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ คิดเป็น ๘๓.๓% ๓.ร้านชำจำหน่ายยาอันตราย/ยาชุด/ยาปฏิชีวนะในชุมชน คิดเป็น ๗๗.๘% ๔. ร้านชำจำหน่ายอาหารที่ไม่มีฉลาก/เครื่องหมาย อย คิดเป็น ๕๐%. ๕. ร้านชำจำหน่ายอาหารนำเข้าจากมาเลเซีย เป็นต้น จากปัญหาข้างต้นจะเห็นได้ว่าร้านชำเป็นหนึ่งในแหล่งกระจายผลิตภัณฑ์สุขภาพที่ไม่ปลอดภัยในชุมชน และมีผลต่อผู้บริโภคในชุมชน เนื่องจากสะดวก มีความคุ้นเคย จึงจำเป็นต้องสร้างความตระหนักรู้แก่ผู้ประกอบการร้านชำและประชาชนให้มีองค์ความรู้ด้านการคุ้มครองผู้บริโภคเชื่อมต่อการส่งเสริมการใช้ยาอย่างสมเหตุผล (Rational Drug Use : RDU) โดยการมีส่วนร่วมของเครือข่ายในชุมชน เพื่อให้ประชาชนได้รับความปลอดภัยจากการบริโภคยาและผลิตภัณฑ์สุขภาพอย่างปลอดภัย อีกทั้ง ส่งผลให้ชุมชนสามารถจัดการตนเองด้านการคุ้มครองผู้บริโภค ตามสโลแกนงานคุ้มครองผู้บริโภค คปสอ. ยะหริ่ง ที่ว่า “ผู้บริโภคยุคใหม่ รู้ซื้อ รู้ใช้ รู้ระวังภัย ผลิตภัณฑ์สุขภาพในชุมชน”

โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลถือเป็นหน่วยบริการภาครัฐที่อยู่ใกล้ชิดชุมชนในระดับต้นๆหากบุคลากรผู้ปฏิบัติงานสามารถดำเนินงานคุ้มครองผู้บริโภคด้านสาธารณสุข(คปส.)ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ก็จะมีส่วนช่วยให้ผู้ป่วยและผู้บริโภคในชุมชนได้รับความปลอดภัยจากการบริโภคยาและผลิตภัณฑ์สุขภาพต่างๆ รวมทั้งยังสามารถส่งเสริมให้ผู้บริโภคมีภูมิคุ้มกันในการบริโภคไม่ให้ถูกหลอกลวงจากผลิตภัณฑ์หรือบริการต่างๆที่ไม่เหมาะสมได้อีกด้วย

ตำบลปายามุมังมีจำนวนร้านชำจำนวน ๓๓ ร้าน จากการสำรวจร้านชำปี ๒๕๖๑ พบจำนวนร้านที่ขายยาอันตรายจำนวน ๑๐ ร้าน ร้อยละ ๓๐.๓๐ ถือว่าเป็นเปอร์เซ็นต์ที่สูง โดยส่วนใหญ่ที่ตรวจพบเป็นยาชุด ยา ลูกกลอน ยาที่นำเข้า/ ผลิตจากมาเลเซีย เป็นยาที่มีสรรพคุณรักษาโรคได้หลายชนิด ทำให้ได้รับความนิยมนวกกับการหาซื้อง่ายตามร้านชำในหมู่บ้าน ด้วยเหตุนี้ส่งผลให้เกิดการใช้ยาที่ไม่เหมาะสมกับโรคที่เป็น เสี่ยงต่อการเป็นโรคต่อมไร้ท่อต่างๆ ทางโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ปายามุมังร่วมกับชมรมอาสาสมัครสาธารณสุขตำบลปายามุมัง ได้เล็งเห็นความสำคัญจึงได้จัดทำโครงการนี้เพื่อประชาชนได้รับความปลอดภัยจากการบริโภคยาและผลิตภัณฑ์สุขภาพอย่างปลอดภัย

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้ผู้ประกอบการร้านชำและประชาชนมีองค์ความรู้เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค
๒. เพื่อพัฒนาร้านชำในชุมชน ให้มีคุณภาพ โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

ตัวชี้วัด

๑. มีร้านชำคุณภาพในชุมชน ๑ ตำบล ๑ ร้านชำคุณภาพ

๒. ร้อยละ ๘๐ ของผู้เข้าร่วมประชุมมีความรู้เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคและ RDU มากกว่าร้อยละ ๗๐ ของแบบทดสอบ

ระยะเวลาดำเนินการ

ตุลาคม ๒๕๖๒ – กันยายน ๒๕๖๓

ขั้นตอนการดำเนินการและกำหนดเวลา

๑. อบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคเชื่อมโยงร้านชำคุณภาพ รวมถึงการส่งเสริมการใช้ยาอย่างสมเหตุผลแก่ผู้ประกอบการร้านชำ, อาสาสมัครประจำหมู่บ้าน, ครู, ตัวแทนนักเรียน อย.น้อย, ตัวแทนผู้ป่วยโรคเรื้อรัง เป็นต้น
๒. พัฒนาร้านชำในชุมชนให้เป็น “ร้านชำคุณภาพ” ตามเกณฑ์ และคัดเลือกร้านชำแต่ละชุมชนเป็นต้นแบบชุมชนละ ๑ แห่ง
๓. ลงพื้นที่สำรวจ เฝ้าระวัง การขายยาอันตรายในร้านชำทั้งหมดในชุมชน โดยเครือข่ายในชุมชน ครั้งที่ ๑ พร้อมให้ความรู้ RDU และประเมินตามเกณฑ์ร้านชำคุณภาพ
๔. ติดตามการดำเนินงานของร้านชำต้นแบบ อย่างใกล้ชิด
๕. สุ่มเยี่ยมบ้านผู้ป่วยโรคเรื้อรัง อย่างน้อย ๑๐ ราย เพื่อค้นหาติดตามการใช้ยาและผลิตภัณฑ์สุขภาพไม่ปลอดภัย
๖. ติดตาม เฝ้าระวัง การขายยาอันตรายร้านชำ ครั้งที่ ๒
๗. สรุปผลการตรวจ เฝ้าระวัง ผลิตภัณฑ์สุขภาพในชุมชนทั้งจากร้านชำและบ้านผู้ป่วย พร้อมประเมินความเสี่ยงภาพรวมของตำบล
๘. คืบข้อมูลผลการดำเนินงานแก่เครือข่ายในชุมชน

งบประมาณที่ใช้

งบประมาณจากกองทุนหลักประกันสุขภาพองค์การบริหารส่วนตำบลปายามัง จำนวน ๑๓,๗๐๐.- บาท (-เงินหนึ่งหมื่นสามร้อยพันเจ็ดร้อยบาทถ้วน-) รายละเอียด ดังนี้

๑. อบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคเชื่อมโยงร้านชำคุณภาพ รวมถึงการส่งเสริมการใช้ยาอย่างสมเหตุผล แก่ผู้ประกอบการร้านชำ, อาสาสมัครประจำหมู่บ้าน, ตัวแทนผู้ป่วยโรคเรื้อรัง จำนวน ๖๐ คน

-ค่าอาหารกลางวัน	๖๐ คน X ๕๐ บาท X ๑ มื้อ	เป็นเงิน ๓,๐๐๐.- บาท
-ค่าอาหารว่างและเครื่องดื่ม	๖๐ คน X ๒๕ บาท X ๑ มื้อ	เป็นเงิน ๑,๕๐๐.- บาท
-ค่าเอกสารประกอบการอบรม	๖๐ ชุดๆละ ๑๐ บาท	เป็นเงิน ๖๐๐.- บาท
-ค่าป้ายโครงการ	๑ ผืนๆละ	เป็นเงิน ๙๐๐.- บาท
-ค่าวัสดุในการอบรม		เป็นเงิน ๑,๒๐๐.- บาท
		รวมเป็นเงิน ๗,๒๐๐.- บาท

๒. พัฒนาร้านชำต้นแบบในชุมชน ตามเกณฑ์คุณภาพ

- ค่าป้ายจัดกลุ่มสินค้า จำนวน ๑๐ ร้านๆละ ๕๐๐ บาท เป็นเงิน ๕,๐๐๐.- บาท
- ลงสำรวจร้านชำ ๓๓ ร้าน เป็นค่าอาหารกลางวัน ๕๐ บาท x ๒ ครั้ง x ๒ วัน x ๕ คน
เป็นเงิน ๑,๐๐๐.- บาท

๓. คำนวณข้อมูลผลการดำเนินงานแก่เครือข่ายในชุมชน

- ค่าอาหารว่างและเครื่องดื่ม ๒๐ คน X ๒๕ บาท X ๑ มื้อ เป็นเงิน ๕๐๐.- บาท

รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๓,๗๐๐.- บาท

หมายเหตุงบประมาณสามารถถัวเฉลี่ยกันได้

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑. ผู้ประกอบการและประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับองค์ความรู้ด้านคุ้มครองผู้บริโภค
๒. ร้านชำในตำบลมีคุณภาพปลอดภัยและผลิตภัณฑ์สุขภาพอันตราย

ส่วนที่ ๒ สรุปผลการดำเนินงาน

โครงการชุมชนร่วมใจ เครือข่ายร่วมสร้าง RDU คู่ร้านชำคุณภาพ ปีงบประมาณ ๒๕๖๓

สรุปตามวัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้ผู้ประกอบการร้านชำและประชาชนมีองค์ความรู้เรื่องเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค

จากการลงสำรวจประเมินมาตรฐานร้านชำ ในส่วนข้อคำถามการประเมิน “ผู้ประกอบการสามารถปฏิบัติหรือตอบคำถามดังนี้”

14. ผู้ประกอบการสามารถปฏิบัติหรือตอบคำถามได้ดังนี้				
-ค้นหาเลขสารบบอาหาร (เลขอย.) จากฉลากอาหาร	() ได้	() ไม่ได้		
-อ่านฉลากอาหารจำนวน 1 รายการ และสามารถค้นหาวันผลิต วันหมดอายุ และ รุ่นการผลิตในฉลากได้อย่างถูกต้อง	() ได้	() ไม่ได้		
-ค้นหาเลขจุดแจ้งของเครื่องสำอางบนฉลาก	() ได้	() ไม่ได้		
-ยกตัวอย่างชื่อยาที่ขายได้ในร้านชำจำนวน 2 รายการ	() ได้	() ไม่ได้		

แสดงเป็นตารางได้ดังนี้

ตารางที่ ๑ แสดงร้อยละของผู้ประกอบการสามารถปฏิบัติหรือตอบคำถาม

ข้อคำถาม	N=๒๗ ร้าน			
	ตอบได้	ร้อยละ	ตอบไม่ได้	ร้อยละ
-ค้นหาเลขสารบบอาหาร (เลขอย.) จากฉลาก	๒๓	๘๕.๑๘	๔	๑๔.๘๒
-อ่านฉลากอาหารจำนวน ๑ รายการ และสามารถ ค้นหาวันผลิต วันหมดอายุ และรุ่นการผลิตในฉลากได้ อย่างถูกต้อง	๒๓	๘๕.๑๘	๔	๑๔.๘๒
-ค้นหาเลขจุดแจ้งของเครื่องสำอางบนฉลาก	๑๗	๖๒.๙๖	๑๐	๓๗.๐๔
-ยกตัวอย่างชื่อยาที่ขายได้ในร้านชำ จำนวน ๒ รายการ	๑๗	๖๒.๙๖	๑๐	๓๗.๐๔

จากตารางที่ ๑ พบว่า ผู้ประกอบการสามารถตอบคำถาม ในข้อคำถาม ค้นหาเลขสารบบอาหาร (เลขอย.) จากฉลาก และ ข้อคำถาม อ่านฉลากอาหารจำนวน ๑ รายการ และสามารถค้นหาวันผลิต วันหมดอายุ และรุ่นการผลิตในฉลากได้อย่างถูกต้อง ตอบถูกจำนวนเท่ากัน ๒๓ ร้าน คิดเป็นร้อยละ ๘๕.๑๘ และ ผู้ประกอบการตอบไม่ได้ ในข้อคำถาม ค้นหาเลขจุดแจ้งของเครื่องสำอางบนฉลากและข้อคำถาม ยกตัวอย่างชื่อยาที่ขายได้ในร้านชำ จำนวน ๒ รายการ จำนวน ๑๐ ร้าน คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๐๔

๒. เพื่อพัฒนาร้านค้าในชุมชน ให้มีคุณภาพ โดยร้านค้าผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๘๐ ของแบบประเมิน

หัวข้อการประเมิน	คะแนน	
	๑	๒
๑. ไม่พบการจำหน่ายยาแผนปัจจุบันประเภท ยาอันตราย ยาควบคุมพิเศษ		
๒. ไม่พบการจำหน่ายยาชุด ยาปฏิชีวนะ ยาต้านการอักเสบ		
๓. ไม่พบการจำหน่ายยาแผนโบราณที่ไม่มีทะเบียนยา		
๔. ไม่พบยาโฆษณาที่ไม่ได้รับอนุญาต		
๕. ไม่มียาสามัญประจำบ้านที่หมดอายุ หรือยาเสื่อมคุณภาพ		
๖. สถานที่จัดวางสินค้าประเภท อาหาร ยา และเครื่องสำอาง แยกออกจากกัน		
๗. อาหารที่มีฉลากมีการแสดงเครื่องหมาย ออย. สถานที่ผลิต วันผลิต วันหมดอายุ ทุกรายการ		
๘. ไม่พบการโฆษณาอาหารที่โอ้อวดเกินจริง และฝ่าฝืนกฎหมาย		
๙. ไม่พบอาหารหมดอายุหรือเสื่อมคุณภาพ		
๑๐. ไม่พบเครื่องสำอางหมดอายุหรือเสื่อมคุณภาพ		
๑๑. ไม่พบการวางจำหน่ายเครื่องสำอางที่ผสมสารห้ามใช้ตามประกาศ ของออย.		
๑๒. เครื่องสำอางที่วางจำหน่ายมีฉลากภาษาไทยถูกต้องครบถ้วนทุกรายการ		
๑๓. มีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ การเลือกซื้อผลิตภัณฑ์สุขภาพ เช่น แผ่นพับ ใ นินิล		
๑๔. ผู้ประกอบการสามารถปฏิบัติหรือตอบคำถามได้ดังนี้		
- ค้นหาเลขสารบบอาหาร (เลขอย.) จากฉลาก		
- อ่านฉลากอาหารจำนวน ๑ รายการ และสามารถค้นหาวันผลิต วันหมดอายุ และ รุ่นการผลิตในฉลากได้อย่างถูกต้อง		
- ค้นหาเลขจดแจ้งของเครื่องสำอางบนฉลาก		
- ยกตัวอย่างชื่อยาที่ขายได้ในร้านค้า จำนวน ๒ รายการ		
คะแนนเต็ม ๓๐ คะแนน	รวมคะแนน	

เกณฑ์การคิดร้อยละ เอาผลรวมคะแนนทั้งหมด x ๑๐๐ ทหาร คะแนนเต็ม ได้ ดังนี้

$$\frac{๖๖๔.๕}{๓๐} \times ๑๐๐ = ๘๕.๑๙$$

เมื่อแยกเป็นรายร้าน พบจำนวน ๒ ร้านผลคะแนนไม่ผ่านร้อยละ ๘๐

สรุปตามตัวชี้วัด

๑. มีร้านชำคุณภาพในชุมชน ๑ ตำบล ๑ ร้านชำคุณภาพ

พบบี ๒ ร้านชำคุณภาพที่ผลการประเมินร้านชำผ่านเกณฑ์ร้อยละ ๑๐๐

๒. ร้อยละ ๘๐ ของผู้เข้าร่วมประชุมมีความรู้เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคและ RDU มากกว่าร้อยละ ๗๐ ของแบบทดสอบ

ตารางที่ ๓ แสดงร้อยละการตอบแบบทดสอบก่อน-หลังการอบรม

ข้อ	หัวข้อ	ก่อนอบรม (n=๖๐)		หลังอบรม(n=๖๐)	
		ตอบถูก	ร้อยละ	ตอบถูก	ร้อยละ
๑.	ข้อใดกล่าวถูกต้องเกี่ยวกับการใช้ยา	๓๑	๕๑.๖๖	๓๕	๕๘.๓๓
๒.	ข้อใดกล่าวถูกต้องเกี่ยวกับฉลากยา	๓๔	๕๖.๖๖	๓๗	๖๑.๖๖
๓.	โรคใดรักษาได้โดยไม่ต้องใช้ยาปฏิชีวนะ	๒๘	๔๖.๖๖	๓๖	๖๐
๔.	กรณีเป็นไข้หวัด เจ็บคอ ควรปฏิบัติอย่างไร	๓๙	๖๕	๔๒	๗๐
๕.	กรณีเกิดโรคท้องร่วงเฉียบพลันควรปฏิบัติอย่างไร	๓๙	๖๕	๔๓	๗๑.๖๖
๖.	เลขสารบบ (อย.) มีกี่หลัก	๒๙	๔๘.๓๓	๓๙	๖๕
๗.	ยาชนิดใดห้ามขายในร้านชำ	๓๐	๕๐	๔๐	๖๖.๖๖
๘.	ยาชนิดใดสามารถขายได้ในร้านชำ	๓๖	๖๐	๔๑	๖๘.๓๓
๙.	การกินยาปฏิชีวนะข้อใดเสี่ยงต่อการเกิดเชื้อดื้อยา	๒๗	๔๕	๓๘	๖๓.๓๓
๑๐.	EXP ๑๐/๑/๒๐๒๐ ข้อใดกล่าวถูกต้อง	๒๘	๔๖.๖๖	๓๓	๕๕

การวิเคราะห์ข้อมูล

แบบทดสอบเรื่องการใช้ยาและRDU เป็นข้อคำถามที่มี ๔ ตัวเลือกโดยเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียวโดยมีเกณฑ์การให้คะแนน แบ่งเป็น ๓ ระดับ

ตอบถูก ๗-๑๐ ข้อ แสดงว่ามีระดับความรู้ดีมาก

ตอบถูก ๖-๕ ข้อ แสดงว่ามีระดับความรู้ดี

ตอบถูก ๑-๔ ข้อ แสดงว่ามีระดับความรู้น้อย

ตารางที่ ๔ แสดงระดับความรู้ และร้อยละผู้อบรมทำแบบทดสอบก่อนการอบรม

ระดับความรู้	N= ๖๐	
	จำนวน	ร้อยละ
ระดับความรู้ดีมาก	๒๐	๓๓.๓๓
ระดับความรู้ดี	๒๕	๔๑.๖๖
ระดับความรู้น้อย	๑๕	๒๕

จากตารางที่ ๔ แสดงให้เห็นว่าผู้ทำแบบทดสอบก่อนการอบรมมีระดับความรู้ดีมาก จำนวน ๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๓๓ ระดับความรู้ดี จำนวน ๒๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๖๖ ระดับความรู้ดีน้อย จำนวน ๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๕

ตารางที่ ๕ แสดงระดับความรู้ และร้อยละผู้อบรมทำแบบทดสอบหลังการอบรม

ระดับความรู้	N= ๖๐	
	จำนวน	ร้อยละ
ระดับความรู้ดีมาก	๔๒	๗๐
ระดับความรู้ดี	๑๒	๒๐
ระดับความรู้ดีน้อย	๖	๑๐

จากตารางที่ ๕ แสดงให้เห็นว่าผู้ทำแบบทดสอบหลังการอบรมมีระดับความรู้ดีมาก จำนวน ๔๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๐ ระดับความรู้ดี จำนวน ๑๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐ ระดับความรู้ดีน้อย จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐

๓.ผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์/ ตัวชี้วัด

- บรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการ
- ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการ เพราะ.....

๔.การเบิกจ่ายงบประมาณ

งบประมาณที่ได้รับการอนุมัติ๑๓,๒๐๐..... บาท

งบประมาณที่เบิกจ่ายจริง๑๓,๒๐๐..... บาท คิดเป็นร้อยละ ...๑๐๐....

งบประมาณเหลือส่งคืนกองทุน ฯ บาท คิดเป็นร้อยละ

๕. ปัญหาอุปสรรค / ข้อเสนอแนะ

ปัญหา	ข้อเสนอแนะ
-พบสินค้าหมดอายุในร้านค้า	-แนะนำผู้ประกอบการให้หมั่นตรวจวันหมดอายุของผลิตภัณฑ์ หรือแนะนำให้ชั้นวางสินค้าแบบสินค้าไหลหมดอายุก่อนให้เอามาตั้งขายก่อน (FEFO)
-ยังพบยาอันตรายที่ห้ามจำหน่ายในร้านค้า	-แนะนำรายการยาอันตรายที่ห้ามขายร้านชำ ส่วนยาที่มีอยู่ให้ขายหมดใน ๓ เดือน
-ยาอันตรายบางชนิด ชาวบ้านบางคนนิยมใช้ ทางร้านขายสินค้าตามความนิยมชาวบ้าน	-แนะนำให้ความรู้/ พร้อมแนะนำทางร้านให้ขายสินค้าที่มีประโยชน์แก่ผู้บริโภค